

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא ע.

מסורת הש"ס

(ח) [לקמן ע.א.]

הגהות הב"ח

(א) גמ' או דלמא מצי אי' שטערן: (ב) רשב"ם ד"ה חוץ מחוץ וכו' דרך להאי חרוב נתכוין ולא: (ג) ד"ה חוץ משדה פלוני הסמוך למזר כז"ל ומינות לו חוץ נמחק: (ד) ד"ה ה"ג אלף וכו' זו ופירושה ופירוש משושב:

מוסף תוספות

א. דלהכי אפילו חזק
מחריבו וסדן להפגין חליק
באותו דהשך שמכר חסד
אחד כמה ששה אותו
חזרו אן אותו סדן, יע"ש.
ז. כמגן דא בעי אמר
מוזין הוא. רמב"ן, ג. אם
לא שדון נאמן וישרו וכן
לא היה מעשרין חסד מן
השמים. יע"ש, ז' כה.
ז. כיון והשתא טעין ליה
נאטנו אימת היה ליה
קבולי שדו. יע"ש.
ח. (רדא) דקאמר לוימא
שה שדון ביה מאי בעי
לאו רז עמרם היה אלא
חזרו אדאן רבדעי איה
לברודו מלכות. יע"ש.

רבינו גרשום

היו שחזרו כרכשו. הרב
גליץ' לחזור ויחזק
במחשבתו כשהו זרעם
ומשימן על הרב
השורשם ענין שאנו רוצין
ואם מכה העול ביצין
כשאות חורש ורועה כופץ
אל האהל ורוד כסור ואל
חור כרד השוכה. ארץ ישיש
כח כח דאין עתל וכל
לכושבן שיהי: ויהי: וכל
ברקילק. בענין כל ששולץ
לחבל: כח עמית ר
אחא מר שות אכ אמר
לח קרקע אני מוכר כל
מורכב ויהי שות סרן שקמה
מלני ויאכל חורבין אתרני
מורכבין וסרן שקמה מ
מי אמר: ויאכל ויבלא את
נמי אל מכר שר חורב
מורכב אל שות סרן שקמה
חורב חמני ואל מכר אל
חורב המורכב אל סרן
שקמה ויהי האהל קרן
מתני יהי הכי חורבן מסרן
מלני לטפוי ללוקח אקמי
דמשפטי חורבן ויהי חורב
קמה אל שאר חורבין
אל דלמא ישיש שאר חורבין
נמי אל קמי יהא דאחורב
הכי משום הא אטמא
דאמרין לקמן לרסי: אל
חורב: אל אפי שאר חורבין:
חורב: דאפי שאר חורבין
נמי אל קמה. דאילו חורבין
ליה מוכר ללוקח שדי אני
מוכר כל חורב משדה מלני.
מוכר חורב מן אותה שדה
קי מי אמר: יהיה דהי
ויהי חורבין דאיהא דיהא
קי בחמיה. ויהי אל אמר
ליה שדותי מוכרין כל אלא
לדמי אדמי ליה שדי שדי
מוכר כל חורב משדה מלני
שאני נון כל באל דמיס
שנתני לך אל אלא איוו
מן האותות שורחיה אתא
כל חורבין מלני שנתני לך
והא נמי להיאכ דאמר
ליה חורב מחרוב שדי חורב
מסרן מלני אפי בלאו הי
קמי קמי. ויהי. דאמר קאמר
ליה. כלומר שאותן חורב

דייני גולה. שמואל וקרנא בפ"ק דסנהדרין (דף פ' ע"א:) **כל השעול כובש.** חורשין היו בצקר סביב האילנות ואם העול כופף את האילן ועובר השור לדרכו ואין האילן מעכב השור לא חשיב. ומיהו אם אין אילנות גדולים בשדה אלא אלו הו שור כדאמרן [ס"ט:] גבי דיקלי:

הא צדיקלי. מילתיה דרב: הא
צאילני. שהעול רובצו דשיעור דעליית
חבל לא שייך צהו דבלא חבל עולין בכל
שאר צאילות על ידי ענפים המתפצלים
לכא 75. ושעורא דכנישת עול נמי
איכא למימר דלא שייך צדיקלי דלפני
היכא דכביש ליה עול חשיב הוא אם
עולין לו בחבל: חוץ מחרוב המורכב
פלוגי חוץ מסדן השקמה פלוגי והיו
בה הרבה חרובין וסדנה מזה דאם
הוא שחיק לא היו מכורין בכלל שדה
אבל עכשוי ששייר אחד איכא למימר
דשאר חרובין מכר לו או דלמא
שייר לא יגרע כמו אלא אפילו שאר
חרובין נמי לא קני הלוקח דבשציל
שייפה המוכר את כח שלו שפירש
בפירוש אינו מוכר כך ההוא חרוב
אין לנו לגרע כמו בשאר אלא אי
איכא מילתא לטפויי בזהאי חוץ כגון
חור מטפין ליה דלאחר במתמיתותי^א
ומורד ר"ע צומן שאמר לו מאלו
שאינו צריך ליקח לו דרך והאי חוץ
מחרוב פלוגי דקאמר לשיר דרך
להאי ^א דקל נתכוין ולא למעט השאר
ואפי' לרבנן נמי איכא למימר לפיכך
אמר חוץ מחרוב פלוגי דבההוא
חרוב היה חפץ יותר ולא היה רוצה
שבתענו לוקח דלין והחרוב זה
איכיון לשופרה דשטרה אבל על שאר
חרובין לא חשש לכתוב שופרה דשטרה
דמ"מ בוטח הוא במאי דק"ל שאין
חרוב המורכב נמכר בכלל שדה. כן
נראה צעירי ועיקר: (הג"ה). א"ל לא
קנה. לא הוא ולא זולתו דכיון שאפי'
נמי פירש ליה חור כגון אלו אינו
נמכרין בכלל שדה ה"ל לא קנה ולא
פירש הללו אלא להודיעו שכל אילו

שְׂבֻאוֹתָהּ שָׂדֶה הָיָה כְּמוֹ אֵלֶּיךָ וְלֹא נִמְכְּרוּ. ע"כ): ה"ג אִיטִיבִיחַ חוֹךְ
 דֹּא"כ קִשְׁיָא מַעֲלִייתָא הָיָה וְלֹא מִנִּי לְתַרְוֵי לְקַמְיָה שֶׁאֵר חֲרוּבִין נִמְי
 חֲרוּבִין קָאִי וְכַל שֶׁכֵּן הָיָה דְקַמְשִׁיר וְלֹאשְׁמוּעִין אֲתָא דְלֵא הַפְּקִיד
 פְּלוּנִי. הַסְמָךְ ^א לוֹ חוֹךְ לְמִירָא: הָא אַחֲרֵינִי קִנִּי. בְּתַמְיָה וְהֵלֵךְ שָׂדֶה אַחֲרֵי
 כֵּן דֵּלֵךְ קִנִּי הַלּוּקָה שָׂדֶה שְׂדוֹת אֲתָא הַמּוֹכֵר שָׂדֶה אֲתָא לֵא מִכֵּר כָּל שְׂדוֹתָי
 שָׂא לְרֵא לְמַכּוֹר דְּלִיכָא אַחֲתָא נִמְכּוֹר וְלֵא שְׂמִי שְׂדוֹתָי לֵא הַמּוֹכֵר א"י
 אַחֲתָא מִכֵּר בָּלָא חוֹרֵךְ אִין לֵנו לְמוֹכֵר שְׂמִכֵּר הַשָּׂאֵר: וְהִיתָ דְּגֵרָם אֲלֵא לְנִמְי
 חוֹךְ מִשְׁדֵּה פְּלוּנִי ה"ג ה"ק שָׂדֶה מִכּוֹר לָךְ חוֹךְ מִדְּמִי חֲרוּב פְּלוּנִי וְיֵי
 הִיָּה בְּסַפְרִים לִיתָן טַעַם דְּבִדֵּר כִּיּוֹן דְּלֵא קִנִּי אֲמַאי קֶאֱמֵר חוֹךְ מִשְׁפָּדָה
 לְהֵאוּרָא שָׂדֶה שְׁשִׁיר נִתְכּוּן וְכְדֹאמְרִין נִמְי (נִשְׁלֵי דף סג): גְּבִי עַל
 לְטַפְּרִי שׁוּם דְּבֵר אִין לֵנו לְמוֹכֵר כִּיּוֹן דְּלִיכָא לְטַפְּרִי לְגִרְוֵי נִתְכּוּן
מַחֲזִי סֶדֶן פְּלוּנִי מְהוּ. וְהָאִי לִישָׁנָא פְּשִׁטָּא לִיָּה דְחוֹךְ מִסְדֵּן פְּלוּנִי
 טַעַם לְשׁוֹן דָּעַר דֵּלֵךְ א"ל כ"ו: וְמִשְׁנִי נָא מַה שְׁשִׁיר בְּאוֹתָם חֲרוּבֵי
 חֲרוּבִין אֲפִילוּ הָאִי חֲרוּב הַנִּשְׁאָר: וְהֵכָּה נִמְי גְּרִסִּי אֲלֵא לֵא קִנִּי ה"ג
בְּשׂוֹר. שְׂכַחַם כְּמַה הַפְּקִיד לוֹ וְחִתְמוֹן בְּצִדִּים וְהָאִי לִיָּה הָאִי שְׂטֵרֵי
 לָךְ מְהוּ דֵּהָא קִי"ל בְּחוֹקֵת הַבְּתִים (נִשְׁלֵי דף מה): דֵּהַמְפְּקִיד אֲתָא חֲבִי
 מִי אַחֲרֵינִי דֵּה"ג מִהֵימֵן מִיּוֹ דִּי צִי אֲמֵר נֶאֱנָסוּ וְהוּא מִהֵימֵן וְצִי
 שְׁתַּחֲרֹה הַאֲמִינְתּוֹ לְנִפְקֵד הַשְׂתָּא נִמְי מִהֵימֵן וְצִיבּוּעָה כְּדִלְקָמָן ^[ע"פ]
 דְּלֵא רָחָה לְשָׂקֵר וְאֲמֵר הַחֲרוּבִי נֶאֱמָן: אִו דְּלֵמָא אֲמֵר לִיָּה. מִפְּקִיד
 לִי פִקְדוֹנִי כְּדִי שָׂא אַחוּזֵר וְאִפְתַּבְּעוּ וְכִמוֹ מַה לִּי לְשָׂקֵר בְּמִקְוֵם עֵי
 ו'. הִלֵּךְ כֵּן מִנִּי מִיטְטֵעֵן מִפְּקִיד שְׂטֵרֵךְ בִּידִי מֵאִי צִי מִי אֲמֵר
 אֲבִדְתִּי אִו שְׂטֵרִי וּנְפִקֵּד נִמְי לֵא הוּא חֲרוּב לְשִׁטְרָא מִשּׁוּם דְּהוּא
 מִנִּי טַעֲמִין לֹה פִּרְעָמִי דֹּא"ל אֲדִיר שְׂטֵרֵךְ בִּידִי מֵאִי צִי וְגִבִּי לֹה לִי

חֵזוֹן מחרוב פֿלֹונִי אוֹתוֹ לֹא קִנִּי. לֹא גִרְסִי אוֹתוֹ חֲרוֹב דֵּהֶא
מִסִּיק דֶּשֶׁל חֲרוֹבִין נִמִּי לֹא קִנֵּה וּמִיָּהוּ לִפִּי הַסְפִּירִים דִּגְרָסִי
בְּמֶר הֵבִי אֵלֶּה לְדִמִּי הִי' לְדִמִּי גִרְסִי לִיָּה שְׁפִיר וּדְמִי חֲרוֹב לֹא קִנֵּה
בְּקִקְקֶע: אָן דֶּלֶמֶא מִצִּי אִלֵּךְ שְׂמִיךְ בִּידֵי מֵאִי בַעֲי. אִפִּילוֹ לִמִּי

ודייני גולה אמרי "כל שהעול כובשו לא
 הוא שיוור כל שאין העול כובשו הוא שיוור
 יולא פלוגי הא בדיקלי הא באילני בעא
 מיניה רב אחא בר הונא מרב ששת חוץ
 מחרוב פלוגי חוץ מסדן פלוגי מהו אותו
 מרוב הוא דלא קני הא שאר חרובים קני
 או דלמא שאר חרובין נמי לא קני אמר ליה
 ילא קנה איתיביה חוץ מחרוב פלוגי חוץ
 מסדן פלוגי לא קנה מאי לאו אותו חרוב
 הוא דלא קנה הא שאר חרובין קנה א"ל לא
 אפילו שאר חרובין נמי לא קנה תדע דאילו
 א"ל שדי מכורה לך חוץ משדה פלוגית
 ההיא הוא דלא קני הא אחרנייתא קני אלא
 לא קנה ה"נ לא קנה ואיכא דאמרי בעא
 מיניה רב אחא בר הונא מרב ששת חוץ
 מחצי חרוב פלוגי חוץ מחצי סדן פלוגי
 מהו שאר חרובין ודאי לא קני הא מה
 ששייר באותו חרוב קני או דלמא אפילו
 מה ששייר באותו חרוב נמי לא קני א"ל ילא
 קני איתיביה חוץ מחצי חרוב פלוגי חוץ
 מחצי סדן פלוגי שאר חרובין לא קנה מאי
 לאו שאר חרובין הוא דלא קנה הא מה
 ששייר באותו חרוב קנה א"ל לא אפי' מה
 ששייר באותו חרוב נמי לא קנה תדע דאילו
 א"ל שדי מכורה לך חוץ מחצי שדה פלוגי
 ההוא הוא דלא קנה הא אידך קנה אלא
 לא קני ה"נ לא קני בעא מיניה רב עמרם
 מרב חסדא המפקיד אצל חבירו בשטר ואמר
 מינו דאי בעי אמר נאנסו מהימן השתא נמי
 שטרך בידי מאי בעי א"ל מהימן ולימא
 וליטעמך וכי א"ל נאנסו מי מצי א"ל ש

(מכאבות יט.) מודה בשטר שכתבו לר' לקיימו ומהינן ליה לומר דפרעו הוא^א ולא אמר א"כ שטרך בידי מאי בעי התם משום דזימנין אפשיטי דספרא וזיר ליה דעל הלוא ליתן שטר כתיבת השטר ופעמים כשאין לו ללוה וטל המלוה בשבילו אבל הכא אין עת הנפקד ליתן שטר ועוד דהתם ליה מאמין למלוה להניח שטר בידו משום דכתיב ביה תומת ישרים תתנחם^ב כדאמר' בהמפקד (ב"מ דף לה.) אבל הנפקד אינו מאמין את המפקד ויעולם אינו מחזיר את הפקדון עד שיחזיר לו השטר ועוד דהתם מנדקד כל כך ליה אחר המלוה לפי שעה לו טובה: **וְרִימָא** ל"ה שמוך בידי מאי בעי. לאו משום דליהוי מיינו במקום עדים קפריך דא"כ מאי משני וליטעמיה כי א"ל נאנסו מי מאי אמר ליה שטרך בידי מאי בעי הא כי אמר נאנסו לא מוכחא מילתא דלאו קושטא קאמר דא"כ ש' שהשטר בידו יכול להיות שנאנסו^ג אלא אור"י דס"ד דמקשה דהא דקאמר דנאמן נאמן לגמרי קאמר אפי' בלא שצועה^ד ולכן היה צבור דבנלאו מיינו דנאנסו מאי למימר החזרתי לך דאי ע"י מיינו דנאנסו אמאי נאמן בלא שצועה ולהכי פריך ולימא ליה שטרך בידי מאי בעי ומשני דמטעם מיינו נאמן ופריך כי אמר נאנסו לאו שצועה בעי:

והחזרתים לך מהו מי אמרינן וזהוין או דלמא^ה אמר ליה שמוך בידי מאי בעי א"ל כי בידי מאי בעי אמר ליה

סוף

חֲרוּבוֹ פְּלוּנֵי חוּץ מִסֶּדֶן פְּלוּנֵי לֹא קֵנָה. וְלֹא גִרְסִינָן אֹמְרוֹ חֲרוּבֵי לֹא קֵנָה
 אֶל קֵנָה: לֹא שֶׁאֵר חֲרוּבוֹן נָמִי לֹא קֵנָה. דִּהְיֵי דִקְמֵי לֹא קֵנָה אֲשֶׁר
 אֵר חֲרוּבוֹן בְּשִׁבְלֵי הָהוּא שְׁשִׁיר יִמְדֵי: דְּעֵי. לֹא קֵי: חוּץ מִשְׁדֵּה
 מִכְרֵי לֹו וְלֹא שֶׁאֵר: ה"ג אֵלֹא לֹא קֵי ה"ג לֹא קֵי. כְּלוּמַר אֵלֹא פְּשִׁיטָא
 וְכֵלל וּבִשְׁבִיל שֶׁאֵר שְׁטוּת אֵר חוּץ מִשְׁדֵּה פְּלוּנֵי אֵין לָנוּ לֹומַר שֶׁמִּכְרֵי
 שְׁדֵּה לֹא מִכְרֵי חֲרוּבוֹן וְסָדֵן דְּחִשְׁבֵי שְׁדֵּה בְּפִי עֲמָלָן וְהִכְךָ בְּשִׁבְלֵי שְׁשִׁיר
 לְמֵדִי. כְּלוּמַר כְּאוּמוֹת שְׁדֵּה שֶׁמִּכְרֵי שְׁדֵּה לְעַמְלָן מֵדֵי הָהוּא שְׁדֵּה דִקְדָּמַר
 עוֹד פִּירוּשִׁים אֲחֵרִים וְלֹא נִהְיָרָא כֻלָּל גִּירְסָא זוֹ וּפִירוּשָׁה (י) מִשְׁבֹּשׁ
 פְּלוּנֵי וּמֵיהוּ הִטְעַם כְּדִפְרִישִׁית לְשִׁיר לִיָּה דֶּרֶךְ לִהְיוֹת חֲרוּבֵי אֵר
 שֶׁשְׁדִּיטָא הֶעֱלִינָה שְׁלֵי שְׁשִׁיר מִקּוֹם זִין וּמֵיהוּ הִיכָא דְּלִיכָא
 יֵי לָנוּ אִם אֵינוֹ מִטְפִי וּמִרְיָח בְּשִׁירוֹ אֵלֹא שִׁפְסִפֵּר בְּתַמֵּי: חוּץ
 קֵנָה נָמִי שֶׁאֵר סְדִינָן: שֶׁאֵר חֲרוּבוֹן פְּשִׁיטָא הוּא דִלָּא קֵי. כְּדָאמְרִן
 נָמִי לֹא קֵנָה. וְהֵא דִקְמֵי שֶׁאֵר חֲרוּבוֹן לֹא קֵנָה כֻּלָּ קוֹרֵא שֶׁאֵר
 קֵי: טַעַם מֵינִיָּה רַב עֲמַרְסֵן ש"ו. מִשּׁוֹם דִּלְיֵינִי גוּלָּה נֶכֶט לֹא הִכָּא:
 דִּלָּא מִנִּי טַעַם נֶפֶקַד לִהְד"מ: וְאֵל"ו. נֶפֶקַד הִיּוֹם לְוַחֲמַר הַחֲזוּרְתִּי
 בְּעֵדִים אֵל"ו לְחֲזוּרֵי בְּעֵדִים אֲבָל הִכָּא דִּלְיכָא שְׁטַר בִּיד הַמִּפְקִיד
 עֵינָה דְלִקְמָן [ע"ז] וּכְדִמְכִיבֵי שְׁבֻעַת ה' תְּהִיָּה בִין שְׁנֵיהֶם (שְׁמוֹת כב)
 מֵהָ לֹו לְשִׁקֵּר אִי בְּעִי הוּא פִטַר נִפְשֵׁיהֶם בְּטַעֲנָתָ שְׁקֵר דִּנְהָנְסוּ וּמִשּׁוֹם
 טַעַם בְּיָדֵי מִאי בְּעִי לֹא הִיָּה לָךְ לִנְהִיָּה הַשְׁטַר בְּיָדֵי אֵילוֹ הַחֲזוּרֵי
 וְדִמִּי וְלֹא אֲמַרְיִן מֵהָ לֹו לְשִׁקֵּר: וְלִטְעֻמְעֻמִּי אֵילוֹ אֲמַר לִיָּה נֶאֱכַסוּ
 לְשִׁקֵּר בְּמִקְוִים עֲדִים לֹא דִמִּי דִהָּ עֵבִיד אֵינִיָּה מִימִדְיָה וְאֲמַר
 י לְמִפְקֵר נִפְשֵׁיהֶם בְּטַעֲנָתָ אֲרוֹס אֲבָל מֵלוֹת אֵת חֲזוּרֵי בְּשִׁטַר לֹא
 שׁוֹם מֵיָּה דִלְפִי טַעֲוִין נֶאֱכַסוּ כִּירֵד לְשֵׁלֵן דְּמֵלוֹת לְהוֹשָׁה יִמְתָּה

עין משפט
נר מצוה

גג א ב מ"י פכ"ד מהל'
מכירה הל' יב סמג עשין
פכ עוש"ע ח"מ ס' רמז
סעיף ד:
גד ג עוש"ע שס סעיף ד
בהנ"ה:

נה ד טור שס וע"י צצ"י:
 בו ה מ"י פ"צ מהל'
 שכירות הל' יב סמג עשין
 פט טוש"ע ח"מ ס' רלו
 סעיף ב:

רבינו גרשום (המשך)

וְתוֹךְ לֵךְ אֵלָּא בְּדִמְיָם אִתְּנִי
 אֶלָּא הָאֲדוּרִים אֲתֹנֶם לֵךְ
 בְּדִמְיָ שְׂאֵר אִילְנוֹת. וְאִמְרֵי
 הַ"מְדִירָה" אֵלָּא אִי לִישְׁנָה
 לְדִמְיָ אֵלָּא וְכֹדֶק כֵּךְ. אֵלָּא
 אִי לִישְׁנָה מִסְתַּבֵּר
 שְׂרֵי רִכְתָּא אֵלָּא לֵךְ חוּץ
 הָכָא נִמְרֵי אֵלָּא קִי: חוּץ
 חוּץ חוּץ מִחִצֵּי שְׂרֵי
 שְׂקִיבָה מְלוּנֵי חוּרֵי. וְיָמִי
 הוּאִיל לְבִלְכֵי אֵלָּא לֵךְ קִי
 חוּץ חוּרִיכֵי מִסְתַּבֵּר וְלִישְׁנָה
 דְּקִאֲמֵר לֵךְ לְגִרְעֵי לְנִפְשֵׁיהּ
 קִאֲתֵי שְׂרֵי חוּרֵי אֵלָּא
 שְׂרֵי. וְהָאִי חוּרֵי דְּשִׁירֵי
 לֵךְ קִי עֲתוּקָא וְכֵךְ. אֵלָּא
 דִּמְיָ שְׂמֵרֵי לֵךְ שְׂרֵי אֵי
 מִכְרֵי לֵךְ חוּץ מִחִצֵּי שְׂרֵי
 מְלוּנֵי שְׂרֵי אֵי תוֹךְ לֵךְ בְּאֲתֹנֶם
 וְכֵךְ שְׂקִיבֵי. וְכֵךְ הָכָא נִמְרֵי
 הָכָא לֵךְ חוּץ חוּרֵי שְׂרֵי אֵי
 מִכְרֵי לֵךְ חוּץ מִחִצֵּי חוּרֵי
 מְלוּנֵי שְׂאֵינִי מִכְרֵי בְּדִמְיָם
 אֵלָּא שְׂרֵי חוּרֵי אֵלָּא
 אֵלָּא בְּדִמְיָ קִירֵם אֵלָּא קִנְיָה
 מְלוּנֵי חוּרֵי. וְכֵךְ הָכָא נִמְרֵי
 מִכְרֵי מִסְתַּבֵּר לִישְׁנָה אֲחִירָא
 אֵלָּא אֵלָּא קִי הָכָא נִמְרֵי אֵלָּא
 שְׂרֵי. שְׂכֵחַת בְּשֵׁרֵי
 וְהִדְעֵי דִּמְיָ חוּרֵי מִכְרֵי
 מְלוּנֵי. מְנָי אֵלָּא דִּמְיָ אֵלָּא
 נִגְזִשְׁתִּי מִחִצֵּי שְׂרֵי
 נִפְקֵי וְזֵי נִגְזִשְׁתִּי אֵלָּא חוּרֵי
 נִמְרֵי חוּץ שְׂקִיבֵי חוּרֵי
 וְזֵי נִגְזִשְׁתִּי חוּרֵי נִפְקֵי דִּשְׁ"ח
 אֵלָּא שְׂרֵי חוּרֵי מִכְרֵי
 וְאִבְדֵּה. אֵלָּא שְׂרֵי חוּרֵי
 נִגְזִשְׁתִּי דִּאִי' (ב) שְׂרֵי אֵלָּא
 חוּרֵיב לֵךְ הֵכֶל פְּטוּר אֵלָּא
 שְׂרֵי. נִגְזִשְׁתִּי. אֵלָּא דִּלְמָא
 מִצֵּי אִמְרֵי לֵךְ מִפְקֵדִים אֵלָּא
 אֵלָּא הֲדוּחוֹת לֵךְ שְׂטוֹר
 אֵלָּא שְׂרֵי לֵךְ מְשִׁילֵי כֵךְ וְכֵךְ
 מִצֵּי אֵלָּא. אֵלָּא אִי חוּרֵי
 נִגְזִשְׁתִּי. אֵלָּא חוּרֵי לְתַשְׁמִיעִי
 כֵי אִמְרֵי לֵךְ נִגְזִשְׁתִּי מִצֵּי
 אֵלָּא שְׂטוֹר בְּדִי מִצֵּי
 אֵלָּא אֵלָּא מִצֵּי אֵלָּא חוּרֵי מִצֵּי
 הַבְּחוּרֵי לֵךְ מִצֵּי אֵלָּא
 שְׂטוֹר בְּדִי כֵי:

(ח) נראה דט"ס וז"ל דאפי' ש"ס דחייב כו'